

Projekt Womens and Girls day in OŠ A.Šenoe

Tema žene u znanosti – izazovi i mogućnosti iz kuta znanstvenice

Novinar: *Noa Babić*

Intervju sa znanstvenicom: *doc.dr.sc. Marina Milić Babić*

Uvod:

Doc.dr.sc. Marina Milić Babić (rođ. 1980. godine u Supetru, otok Brač) ponosna je majka sina Noe i kćeri Eme – učenika i učenice OŠ Augusta Šenoe u Zagrebu. Marina Milić Babić zaposlena je na radnom mjestu docentice pri Sveučilištu u Zagrebu na Pravnom fakultetu, Studijskom centru socijalnog rada. Izabrana je 2017. godine u znanstveno zvanje višeg znanstvenog suradnika te je u tijeku procesa izbora u izvanrednu prof.dr.sc.

Nositeljica je više kolegija na preddiplomskoj i diplomskoj razini studija: „*Osnove savjetovanja*“, „*Socijalni rad i ljudska prava*“ i „*Socijalni rad i djeca s teškoćama u razvoju*“ i voditeljica je terenske prakse za sve studente na trećoj godini studija te dio studenata na završnoj petoj godini studija. Na poslijediplomskoj razini uključena je u magistarski studij Ljudskih prava pri Pravnom fakultetu u Osijeku i Doktorski studij socijalnog rada pri Pravnom fakultetu u Zagrebu. Voditeljica je Studentskog savjetovišta Pravnog fakulteta u Zagrebu. Mentorica je studentima na završnim i diplomskim radovima te magistarskim i doktorskim radovima na višim razinama obrazovanja nakon fakulteta. Dodatno uz znanstveno-nastavni rad završila je i četverogodišnju edukaciju iz područja Gestalt psihoterapije te posjeduje certifikat za zanimanje psihoterapeutkinje u radu s pojedincima i grupama. Članica je više domaćih i međunarodnih udruga iz područja roditeljstva i rane intervencije, psihoterapije i socijalnog rada i dodatno Hrvatske udruge za oboljele od Alzheimerove bolesti, čiji rad podržava kroz znanstvena istraživanja i praktični rad sa studentima. Do danas je izlagala na brojnim znanstveno-istraživačkim konferencijama u zemlji i inozemstvu. Voditeljica je nekoliko trenutno aktualnih stručnih i znanstvenih projekata.

INTERVJU

N: Što te privuklo u znanstvene sfere?

M: Tijekom studija nisam planirala baviti se znanošću, bila sam među 10 % najboljih studenata na fakultetu, no željela sam raditi u praksi. No jedno jutro zazvonio je mobitel i dobila sam poziv za radno mjesto demonstratorice kod prof.dr.sc. Leutar, koja me je tada kao 20- godišnju studenticu prepoznala. Mjesto demonstratorice sam s radošću prihvatila jer je uz povremeni rad na fakultetu donosio i „studentsku plaću“ i polako sam se zaljubila u znanstveno – istraživački rad. 😊

N: Opiši mi što točno radiš u znanosti, a što u nastavi?

M: U svakodnevnoj nastavi moj je posao sličan poslu učitelja i profesora u osnovnim i srednjim školama. Predajem studentima kao tebi tvoji profesori, pripremam predavanja ili vježbe i održavam ih u malim grupama po 4 studenta ili u velikim grupama koje imaju i po 130 studenata. Studenti dobivaju zadatke koje procjenjujem ocjenama od 1-5 i dodatno usmeno odgovaraju kod polaganja ispita.

Znanstveni dio je dodatak i imam obvezu svakih 5 godina napredovati u više zvanje ili imati reizbor u postojeće zvanje ukoliko ne ostvarim potrebne uvjete koji su propisani Zakonom i Pravilnicima. U tom segmentu provodim znanstvena istraživanja, pišem znanstvene članke i knjige – znanstvene monografije koje se baziraju na istraživanjima koja radim sama ili u koautorstvu sa studentima ili kolegicama/kolegama iz znanosti i prakse ,a koji rade u RH ili diljem svijeta.

N: Što je najteže na putu do uspjeha?

M: Najteže - dobro pitanje 😊 😊 😊 pa rekla bih da je najteži dio izdržati trenutke kad je kriza i kad ti ne ide baš onako kako si zamislio/la. U tim trenutcima i dalje je važno vidjeti cilj koji si postavio i raditi koliko ti je moguće kako bi isti ostvario – zadržati motivaciju i kreativnost u radu. E da, zaboravih naglasiti da je možda najteže i najvažnije brinuti o sebi i svom zdravlju, razvijati različite hobije i prostor u svakom tjednu za smijeh s dragim ljudima i kućnim ljubimcima i ubaciti redovito neku fizičku aktivnost bez obzira na posao i dob. 😊

N: Koji su tvoji najznačajniji uspjesi?

M: Uspjehom smatram to što sam uspjela do 30 godine i doktorirati i postati majka najboljeg sina i kćeri na svijetu i na planetu 💖 💖 ... dodatno uspjehom smatram i male volonterske akcije koje sam provela s odličnom ekipom susjeda roditelja djece u kvartu pa smo tako pokrenuli **Inicijativu za bolji život Trešnjevka** koja je donijela park preko puta tvoje škole, sigurnije pješačke prijelaze i nogostupe, autobusnu stanicu kod tvoje škole, a uskoro će biti i izgrađena nova škola za učenike 1-4 razreda.

Uspjeh je popeti se na različite planinarske vrhove, napraviti kolač sa sinom 😊 ili biciklirati s djecom više od 10km 😊, otići na kampiranje u prirodu, odvažiti se i uzeti

kućnog ljubimca, s veseljem raditi svoj posao koji si odabrao/odabrala. Poseban uspjeh je odgojiti sina da poštuje sve ljude i da cijeni žene: svoje učiteljice, profesorice, prijateljice, sestru, baku i, naravno, mamu i radi na promociji i primjeni ravnopravnosti i nediskriminacije između djevojčica i dječaka i kasnije žena i muškaraca u odrasloj dobi. ☺

N: Što bi rekla postoji li i kakva je konkurencija muškarcima/žene u znanosti?

M: Konkurencije uvijek ima neovisno o spolu i to je dobro i potrebno jer potiče izvrsnost i kvalitetu. Ono što je manje pozitivno je, ukoliko u društvu u kojem radiš i živiš nije razvijena dovoljno svijest o ravnopravnosti žena i muškaraca, često se događa u praksi, pa tako i u znanosti, da na vodeće pozicije budu imenovani muškarcima, čak i onda kada žena znanstvenica ima jednake reference i postignuća ili čak i bolja. Taj dio potječe iz rodni stereotipa da su neki poslovi bolji za dječake, a neki za djevojčice ili da su muškarcima sposobniji za npr. tehnička zanimanja, a žene za društvena...

N: Zašto je tome tako?

M: Kompleksno pitanje, no počelo je davno kad je pozicija žena bila znatno diskriminirana, u vremenima kad nisu imale pravo glasa niti izbora nad svojom sadašnjosti i budućnosti. Danas muškarcima i žene, djevojčice i dječaci imaju izjednačena prava i mogućnosti u razvijenim zemljama svijeta i sve je manje prisutna diskriminacija po osnovi spola i rodni stereotipi. Na žalost, u nerazvijenim zemljama obrazovanje i danas - dok mi pričamo nije dostupno za sve djevojčice i dječake.

N: Imaš li neku poruku za djevojčice?

M: Imam, budite sretni djevojčice! U različitim natjecanjima ili izazovima susretat ćete i druge uspješne djevojčice i dječake i to je divno oni vam nisu konkurencija već poticaj da budete još bolje i uspješnije. Kad god primijetite da netko diskriminira drugu osobu ili same doživite diskriminaciju ili nasilje, odmah prijavite i tražite pomoć vama bliske osobe u obitelji ili u okruženju.

Bilo bi dobro i da ne povjerujete u priču o „muškim i ženskim poslovima“ jer taj koji vam je ispriča nema pojma ☺ - vi možete raditi sve što poželite ukoliko ste za to motivirane i uporne i još ako je i mali talent prisutan, to je TO. Zadrži, ali ne manje važno - učite u osnovnoj školi pa kasnije u srednjoj i nastavite svoje obrazovanje i na fakultetu i kasnije kroz cijeli život jer ono će vam dati i slobodu i samostalnost u svijetu odraslih.

N: Imaš li neku poruku za učiteljice i učitelje, profesorice i profesore u školama?

M: Imam, ☺ radite najvažniji posao na svijetu jer ste model i često puta podrška i vrijedan izvor znanja naše djece koja su budućnost Hrvatske, učite ih kreativnosti, razmišljanju izvan uobičajenih i krutih okvira tzv. „out of box thinking“ jer to je put ka stvaranju kreativnih i poduzetnih i radišnih mladih ljudi. Važno je razvijati njihovo kritičko mišljenje – svaki tjedan u svim školskim predmetima. Što manje učenja, doslovnog, tzv. „štrepnja“ a što više praktičnog rada, izrade projekata, rada u malim

grupama, rješavanja sukoba, vježbanja realnih životnih situacija, pisanja ideja projekata- to vam sve vaše male i vrijedne učeničke glave mogu.

Naravno njegujte rodnu ravnopravnost, pričajte im o stereotipima i predrasudama prema ženama i muškarcima, imajte dane rozih majica za sve i dečke i cure i obratno neke druge boje ☺ i bilo bi super kad bi djevojčice 1.-4. razreda mogle dolaziti na tjelesni odgoj u plavim i crnim šorcevima, a ne samo u rozim ili crvenim - to je prvi korak u čišćenju rodnih stereotipa iz sustava obrazovanja. ☺

Mala foto galerija:

Fotografija: Sveučilišta u Zagrebu i

Pravnog fakulteta Studija socijalnog rada

Studenti na studiju - podjela diploma

Promocija doktorica i doktora znanosti 2010. godine Sveučilište u Zagrebu

Promocija Sveučilište u Zagrebu - 2010.

U Zagrebu, siječanj 2021.